

1. Holuby vzlétnou do věží
z očí ti závoj odvanou
ruku máš líp než otěží
zlatým prstýnkem zpoutanou
R: Touhy už patří jen do říše snů
snů, které nesmí se zdát
zítra ať kostely zvoní
pro ní
pro tu dívku, co jsem v mládí míval rád

2. Někdy se rány nehojí
spíš se jak růže otevřou
a když je ráno po boji
přijede kníže ve zbroji
R:

3. Až předstoupíte před oltář
a všichni v chrámu povstanou
snad nezahlédneš moji tvář
pod kapucí a sutanou